

kových okolností v rozvodovém řízení zjištěných. V rozvodovém rozsudku bylo zjištěno, že navrhovatel se svou manželkou zle nakládal, jídlo jí odpíral, výživy neposkytoval a ze společné domácnosti ji vyháněl. Tyto okolnosti stačily, aby rekursní soud dospěl k úsudku shora uvedenému. Když pak rekursní soud za tohoto stavu věci návrh dovolacího rekurenta na rozloučení manželství podle § 17 rozl. zákona zamítl, vycházel jen z právního názoru vysloveného v rozhodnutích čís. 5189, 8209, 8420 a 9330 Sb. n. s. Při tom je bez významu, že odpůrkyně nemusila žalovati na rozvod, nýbrž že se mohla jen od svého manžela vystěhovati a žalovati ho na výživné. Rovněž nelze přihlížeti k tvrzení dovolacího rekurenta, že jako malorolník potřebuje se znovu oženiti; to by nemohl učiniti, kdyby se jeho manželka místo rozvodu byla spokojila s pouhým opuštěním společné domácnosti, k němuž byla pro chování manželovo oprávněna, a nemůže to tedy býti důvodem k rozluce manželství ani za stavu nynějšího.

Čís. 15531.

Není zákonného předpisu, který by bránil zápisu vojenské osoby z povolání v činné službě jako veřejného společníka oprávněného k zastupování veřejné obchodní společnosti.

(Rozh. ze dne 22. října 1936, R II 405/36.)

Usnesením rejstříkového soudu byla při firmě Josef Sch. zapsána tato změna: »K zastupování společnosti jsou oprávněni společníci Aloisie Š. společně s Dr. Bohumilem R-em nebo Jindřich M. společně s Odolenem D-em.« Zápis ten se stal na základě souhlasné žádosti všech společníků firmy. Žádost podepsala též Aloisie Š., která se nyní domáhá, aby byl proveden výmaz majora Odolena D-a z obchodního rejstříku jako k zastupování oprávněného společníka této společnosti. První soud žádosti nevyhověl a odkázal žadatelku na pořad práva. Rekursní soud nevyhověl rekursu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Nezákonnost vidí veřejná obchodní společnost Sch. v tom, že zápis majora D. jako k zastupování oprávněného společníka veřejné obchodní společnosti firmy Josef Sch. v důsledku omezení stanovených služebním řádem A-I-1 v člancích 418—422 pro činně sloužící vojenské osoby z povolání odporuje předpisu čl. 116 obch. zák., podle kterého omezení objemu zástupčího oprávnění společníka jest nepřípustné. Tento předpis však nevylučuje zápis společníka jako oprávněného k zastupování, byl-li objem jeho zástupčího oprávnění omezen, nýbrž prohlašuje jen taková obmezení v poměru k třetím osobám za právně neúčinná. Napadené usnesení neodporuje proto předpisu čl. 116 obch. zák. Ale i jinak není

zákonného předpisu, který by bránil zápisu vojenské osoby z povolání v činné službě jako veřejného společníka k zastupování oprávněného. Předpisy čl. 418—422 služ. řádu A-I-1 vydaného rozkazem presidenta republiky jako nejvyššího velitele branné moci, které upravují stavovské povinnosti příslušníků vojenského stavu z povolání, neustanovují omezení způsobilosti vojenských osob k právním jednáním vůbec nebo v určitém směru, jak ustanovilo na př. císařské nařízení ze dne 3. července 1852 č. 138 ř. z. o směnečné způsobilosti vojenských osob.

Čís. 15532.

K § 295 obč. zák. a § 252 ex. ř.

Stromky, pěstované pachtýřem na zpachtovaném pozemku ve školce, jsou až do svého oddělení částí pozemku.

(Rozh. ze dne 22. října 1936, R II 466/36.)

P r v ý s o u d zrušil z úřadu mobilární exekuci stran zabavených stromků, ježto je považoval podle § 295 obč. zák. za příslušenství nemovitosti, na níž jsou zasazeny a protože podle § 252 ex. ř. příslušenství nemovitosti, které jest na ní (§§ 294 a 297 obč. zák.), smí do exekuce vzato býti toliko s touto nemovitostí. **R e k u r s n í s o u d** zrušil usnesení prvního soudu. **D ů v o d y:** Za příslušenství podle ustanovení §§ 294 až 297 obč. zák. jest pokládati věci, které s hlavní věcí jsou tak spojeny, že jich bez porušení oddělití nelze, dále takové, bez nichž se hlavní věci užívati nedá, a posléze takové, které vlastník ustanovil k trvalému užívání věci hlavní. Tyto předpoklady nejsou zde dány. Jak ze zájemního protokolu vysvítá, jsou zabavené ovocné stromky ve školce a na pozemku povinnými pachtovaném. U pachtýře se nedá předpokládati úmysl určití ovocné stromky ve školce na pachtovaném pozemku za jeho příslušenství. Ovocné stromky zasazené v zemi se dají bez porušení vyjmouti. Ze zkušenosti jest známo, že stromky ve školce jsou určeny jednak k rozsazování, jednak k prodeji, tedy nikoliv k tomu, aby se jich ve školce užívalo. Z toho vyplývá, že zabavené ovocné stromky zasazené ve školce pozemku povinnými pachtovaném nelze pokládati za příslušenství nemovitosti, na níž jsou. Mobilární exekuce na ně jest přípustná.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Všecky vývody, jimiž se v napadeném usnesení dovozuje, že zabavené stromky nejsou příslušenstvím pozemku, jsou bez významu, poněvadž rekursní soud přehlíží, že v souzeném případě nejde o příslušenství v užším slova smyslu, nýbrž o pouhou součást věci. § 294 obč. zák. mluví o příslušenství v širším slova smyslu zahrnuje do něho